

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня вистітаються в Укр. Роб. Домі, на р. м. вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. Ю. Дольчик, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непомінені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувач вказав на це. Немає звороту свого рукопису на випадок його непомінення та залучити поштовий стемпел на його переславу.

СТАН ТРЕЙД-ЮНІЙ В ЦІЛОМУ СВІТІ.

Трейд-юнії, або як їх називають в Радянському Союзі — професійні союзи, є економічними робітничими організаціями. Зорганізувалися в них робітники тому, щоб боротися за поліпшення зарплатної плати, за зменшення дня праці, за поліпшення умов праці в тих галузях індустрії, в яких вони працюють.

Що правда, тепер в більшій частині робітники, зорганізовані в трейд-юнії, борються не за поліпшення зарплатної плати, не за зменшення дня праці, але проти зменшення плати, проти збільшення дня праці і проти погіршення її умовин. Бо за кілька останніх років робітничтво заняло оборонні позиції проти скаженого наступу капіталу на працю.

Але це завдання, трейд-юнії не змінює, бо чи в наступі чи в обороні — вони борються за кусок насущного хліба для робітників.

МІЖНАРОДНІ ТРЕЙД-ЮНІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Трейд-юнії не є тепер суцільними робітничими організаціями. Вони, за винятком Радянського Союзу, в кожній капіталістичній країні є поділені між собою і після фахів і після індустрії; творять різні федерації, самостійні й незалежні групи, що є часто навіть під впливом ворогів робітничтва.

На міжнародному фронті трейд-юнії є поділені на два великі табори: на Амстердамський Інтернаціонал (стара соціял-демократична організація, в якій руководять лідери II Інтернаціоналу) і Червоний Інтернаціонал Професійних Союзів (в скороченні Профінтерн, нова організація, що є під ідеологічним керівництвом Комуністичного Інтернаціоналу).

ЗАГАЛЬНЕ ЧЛЕНСТВО ТРЕЙД-ЮНІЙ В 1921 РОЦІ.

Крім цих двох великих міжнародних трейд-юнійних організацій, є ще багато різних незалежних, тоб-то, що не належать ні до одної з вище згаданих міжнародних організацій. Найбільшою з таких є Американська Федерація Праці, другою по величині є тепер фашистська (капіталістична) трейд-юнійна організація в Італії, потім ідуть різні синдикалістично-анархістичні трейд-юнії в Аргентині, Німеччині, а також католицькі, чи взагалі, що є під впливом ворожих робітничтву людей.

Амстердамський Інтернаціонал, як доносить "Федерейшен Прес", видав недавно четверту річну книжку на трох мовах: німецькій, англійській і французькій, в якій підводить рахунок членства всіх трейд-юній і каже, що при кінці 1921 року загальне членство трейд-юній цілого світа виносило 46,273,132.

За три роки, тоб-то до кінця 1924 року, те число членства зменшилося до 36,062,711. Значить за три роки від 1921 до 1924 року загальні трейд-юнії світа втратили 10,210,421 членів.

НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНСТВА ВТРАТИВ АМСТЕРДАМСЬКИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

Найбільші втрати членства поніс Амстердамський Інтернаціонал, або Інтернаціональна Федерація Трейд-Юній. Хоч як статисти цієї Інтернаціоналу стараються "замазати" в своїй книжці свої втрати, то все-ж таки надто шиють вони чорними нитками по білому.

На початку 1922 року Амстердамський Інтернаціонал числив 22,411,826 членів, а на початку 1925 р. числив 17,702,431 членів. Але це останнє число він подає такими трейд-юніями, які цілковито до Амстердаму не належать. До першого числа 1922 року Амстердамський Інтернаціонал не числяв Американської Федерації Праці, а до другого, з 1925 року, числив 2,893,177 членів Американської Федерації Праці, яка ні в 1922 році, ні в 1925 до Амстердамського Інтернаціоналу не належала й тепер не належить. До себе зачисляє Амстердамський Інтернаціонал також різні незалежні трейд-юнії, які лише більше менше симпатизують з ним, а це деякі трейд-юнії Данії, Німеччини, Естонії, Ірландії, Японії, Канади (40,000 членів католицької юнії в Квебеку), Мексика, Австрії і Мемелі, що разом мають 1,399,054 членів. Разом з членством Американської Федерації Праці членство тих юній, які не належать до Амстердамського Інтернаціоналу, але які він до себе зачисляє, виносить поверх 4,000,000. Відтягнувши його від 17,702,431, то на ділі на початку 1925 року Амстердамський Інтернаціонал числив заледво 13,700,000 членів.

ДЕ І ЯКІ ВТРАТИ ПОНІС АМСТЕРДАМ.

Втрати, до яких признається Амстердамський Інтернаціонал, поніс він в різних країнах в такому порядку: в Німеччині втратив він 3,741,555, в Великій Британії 2,216,951, в Італії 956,480, в Чехословаччині 666,663, у Франції 202,473, в Бельгії 122,099, в Австрії 212,173, в Греції 113,320, в Швейцарії 74,320, в Польщі 70,793 і т. д.

Отже в Італії Амстердам втратив (в користь фашизму) 80.5 процент, в Німеччині 44.5 процент, в Чехословаччині 54.2 процент, в Великій Британії 33.8 процент. Значить в Італії втратив майже ціле членство, в Чехословаччині більшу половину, а в Німеччині близько половину членства. За три роки, від 1921 до 1924 р., Амстердамський Інтернаціонал втратив 8,700,000 членів.

СТАН НЕЗАЛЕЖНИХ ТРЕЙД-ЮНІЙ.

Внаслідок приходу в Італії до влади фашистів, які приклавши зорганізували в краю фашистські трейд-юнії, заборонивши всякі інші, число їх виносить 2,000,000 членів. Загально-ж при кінці 1924 року такі незалежні чи то залежні самі від себе, або від своїх панів та панів, трейд-юнії числили 8,442,887 членів, а в 1921 році числили 11,778,983 членів.

Значить, не дивлячись на сформування два-мільйонної фашистської трейд-юнійної армії, членство цих незалежних трейд-юній за три роки зменшилося на поверх 3,000,000.

ЧЛЕНСТВО ЧЕРВОНОГО ПРОФІНТЕРНУ ЗБІЛЬШИЛОСЯ.

Не дивлячись на свою ворожечу до Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів, амстердамські статисти признають, що членство Профінтерну зросло тоді, як всі інші трейд-юнії понесли великі втрати.

Амстердамський Інтернаціонал каже, що Профінтерн в грудні 1921 року числив 7,069,000 членів, або 15.3 процент загального членства трейд-юній, а три роки пізніше він числив 7,333,845 членів або 20.3 процент загального членства трейд-юній цілого світа. Амстердамські статисти зріст членства Профінтерну тоді, коли він навіть поніс великі втрати через терор в Румунії та Болгарії. Коли в 1921 році (другий рік існування), кажуць Амстердамі, Профінтерн мав радянські профюзи, Болгарію і Югославію, то в 1924 році він мав вже Чилі, Чехословаччину, Голандію, Францію, Естонію, Японію, Латвію, Литву й Румунію.

Коли економічна криза, признаються Амстердамі, була причиною зменшення членства в їх Інтернаціоналі, то вона-ж була причиною збільшення членства в Профінтерні.

КОМІТЕТ МІЖНАРОДНОЇ ТРЕЙД-ЮНІЙНОЇ ЄДНОСТІ.

Переглянувши що роздробленість міжнародного трейд-юнійного руху, ясно буде, чому сформовано англо-радянський комітет трейд-юнійної міжнародної єдності.

Перш всего є найлекучіша потреба об'єднання двох трейд-юнійних інтернаціоналів, Червоного і Амстердамського, як двох одних міжнародних трейд-юнійних організацій. Це скоротило-б працю трейд-юній, змичило-б робітничі ряди в цілому світі. Почувши таку, могутню думку, до неї прилучилися-б всі незалежні й самостійні юнії. Тоді робітничтво заговорило-б іншою мовою, тоді визискувачі іншакі числили-б з робітничтвом. Тоді англійські майнери не мучилися-б в обіймах тяжкого кілька-місячного страйку, бо сплинення дозволу вугля з закордону до Англії з одного боку й міжнародна допомога майнерам з другого — примусили-б англійських капіталістів погодитися на умови майнерів.

Але це об'єднання тяжко досягнути тому, що в Амстердамському Інтернаціоналі руководять лідери II Інтернаціоналу, які співробітничують з міжнародною капіталістичною організацією, Лігою Націй, і є платимі робітниками в її "міжнародному бюро праці".

ДО ВІДДІЛІВ ТУРФДІМ У СХ. КАНАДІ.

(Від Онтерійського Провінційного ТурфДім.)

Плануйте і впорядкуйте працю на осінь і зиму.

Провінційний Виконавчий Комітет ТурфДім закликає всі Відділи ТурфДім у східній Канаді, котрі підлягають його юрисдикції, негайно почати приготування "впорядкування організаційної і культурно-освітньої праці на осінь і зиму. Майже у всіх відділах ця праця літом припинилася і була виконувана таким вільним темпом, щоб лише не заперла. Саме тепер приходить час, коли вона оживе і до неї треба бути приготуваними.

З чого почати? Найкраще почати з уважного простудювання звітів всерайонного і провінційного з'їзду нашої організації. В них є загально визначена програма і наочні результати загальної праці нашої праці на цей рік. Цей програми треба притримуватися і її поширювати у місцевій праці. Плани треба застосовувати до місцевих умовин і відповідно розробляти їх ширше, оскільки ці умовини вимагають.

Сповідні покладені на відділи обовязки.

У місцевій праці треба завжди пам'ятати, що вона тісно зв'язана з загальною діяльністю цілої нашої організації. Коли ми не подбаємо, щоб наша організація як цілість могла провадити свою працю успішно, то на цьому потерпіть праця на місці. Тому мусимо сповістити свої обовязки, покладені на нас з'їздами, супроти наших вищих зарядів і загальної організації. Онтерійський Провінційний Комітет нагадує відділам ТурфДім у східній Канаді про ці обовязки, що на них вложив останній провінційний з'їзд ТурфДім, що відбувся 16. і 17. квітня ц. р. в Торонто.

Перше всего, кожний відділ повинен подбати, щоб звіт цього провінційного з'їзду, який вислано всім відділам, був в руках кожного члена і кожної членкині організації. За цей звіт відділи можуть брати від членів і членкинь по п'ять копій, як за примірник, або можуть його роздати членам і членкиням і заплатити за нього готівкою з своїх кас. Це залишається кожному відділові до його власного вирішення. Але кожний відділ має прислати до Провинку по п'ять копій за кожною копію звіту, бо цього потрібно на покриття коштів його друку.

Всі відділи, що ще не заплатили своєї квоти на покриття коштів подорожі делегатів на провінційний з'їзд, повинні це негайно зробити. Розпо-

діл кошти подорожі делегатів знайдете на двайцять третій сторіччю звіту провінційного з'їзду. Рахунок цей треба негайно вирішити, бо є такі відділи, що їм належить зворот частини коштів від Провинку. Звернути їм цей дозвол Провинком зможе тільки тоді, коли довгуючі відділи заплаять свої довги.

П'ятицентове оподаткування членства.

В цій справі на останньому провінційному з'їзді ухвалено салдуочку постанову, яку відділи повинні негайно виконати.

"Провінційний з'їзд минулого року вирішив оподаткувати всіх членів і членкинь в провінціях Онтеріо і Квебеку по 5 центів місячно, щоб в цей спосіб зібрати в касі Провінційного Виконавчого Комітету адміністраційно-організаційний фонд, потрібний на оплату розходів, зв'язаних з працею цього Комітету: почтові оплати, кошти друків, організаційні витрати, промови, що відідувають різні місцевості і т. д. Центральний Виконавчий Комітет не оподаткуванням утвердив. Але тільки чотири відділи платили його регулярно. Всі інші відділи не платили його минулого року так само, як і передминулими роками.

Тому, що Провинком не може провадити своєї праці, не маючи грошей на оплату потрібних коштів, які цього року збільшилися значно, внаслідок клопотів з лаясенсами деяких відділів, що вимагають адвокатської помочі і значніших видатків, з'їзд постановив, що всі відділи, які не заплатили свого оподаткування за минулий рік, мусять заплатити його в найближчому часі до каси Провинконку, та що всі відділи мають платити таке саме п'ятицентове місячне оподаткування в майбутньому. Минулий рік рахується від часу провінційного з'їзду 1925 року, до провінційного з'їзду в квітні 1926 р. Оподаткування повинні відділи платити за всіх членів і членкинь з своїх відділових кас, по п'ять центів за кожного члена або членкиню кожного місяця".

Жіночі відділи повинні скласти фонд на втримання організаторки.

Останній провінційний з'їзд отримав багато домагань, щоб вислати організаторку на об'їздку. Щоб можна було задовольнити ці домаганя, з'їзд ухвалив салдуочку резолюцію: "В виду численних домагань відділів Жіночої Секції, що на-

спіли на з'їзд, щоб подбати про вислаття організаторки на схід, з'їзд постановив, щоб всі відділи Жіночої Секції на схід збирали і складали на руки Провінційного Виконавчого Комітету спеціальний організаційний фонд, який має бути перетримуваний виключно на покриття коштів і утримання організаторки. Кожний відділ Жіночої Секції повинен кожного місяця відкладати з своїх приходів, з підтримств то-що, на суму, яку він зможе, на фонд втримання організаторки та послати її до Провинконку. Так скоро, як збереться достаточна сума на те, що можна буде вислати організаторку, Провинком має подбати, аби вислати відповідну товаришу на організаційну об'їздку. Ця об'їздка не може початися скоріше, як в жовтні, бо літом тяжко скласти мітінг".

Від виконання цих ухвал буде залежати, чи Провинком і ціла наша організація на схід може розвинути ширше свою працю, чи зможемо послати промовців і лекторів в різні місцевості, чи будемо мати спеціальний організаційний фонд, який має бути перетримуваний виключно на покриття коштів і утримання організаторки. Кожний відділ Жіночої Секції повинен кожного місяця відкладати з своїх приходів, з підтримств то-що, на суму, яку він зможе, на фонд втримання організаторки та послати її до Провинконку. Так скоро, як збереться достаточна сума на те, що можна буде вислати організаторку, Провинком має подбати, аби вислати відповідну товаришу на організаційну об'їздку. Ця об'їздка не може початися скоріше, як в жовтні, бо літом тяжко скласти мітінг".

Всі належності до Провінційного Комітету належать послати на адресу його секретаря: J. Boychuk, P. O. Box 308, Toronto, 2, Ont. За секретаря Провинконку, М. Попович, Toronto, 16. вересня 1926.

ТРАГЕДІЯ ІНДІЯНІВ.

В салдуочку числі "Українських Робітничих Вістей" ми починаємо друкувати дуже цікаве оповідання з життя й боротьби Індіанів за свою волю, за свої землі, або іншими словами, трагедію індіанських племен на власній землі, на американському континенті. Певно ні один народ на світі не має такої трагічної історії, як індіанський, що на визначені йому резерви (оборач) доживає свої дні та вироджується серед культури білого чоловіка.

Багато Українців в Канаді й Злучених Державах стрічаються з Індіанами, багато живуть з ними в сусідстві, але не багато знають трагічну історію того народу.

В кінематографічних театрах показують нам Індіанів, як напасників на білих колоністів, як якихось розбишак, але не пояснюють, чому вони таке робили. Білі культуртрегери закривають ті злочини, які вони поповнювали над цим чесним безборонним народом, фанатичним в своїх віровірах та традиціях. Його сповідали горілкою агенти капіталістичних компаній, що приїшли між Індіанів скуловувати шкіри звірів, самі озброювали Індіанів, самі провокували, а потім розстрілювали.

Найшлися люди, які написали кілька книжок про Індіанів, але більшість списували тільки індіанські легенди, пісні, молитви, звичаї. Зате мало найшлося таких, що ділено зацікавилися долею цього великого червоношкірого народу. Відомий американський поет Лонгфедо написав найкращий свій твір "Пісня про Гайявату", поему, про Індіанів, твір, що зробив славу самому поету. Поема "Пісня про Гайявату", є перекладом також і на українську мову (переклад Одеса).

Американський письменник Гемлін Гарден, член Американської Академії мистецтва й літератури, написав велику книжку про Індіанів під назвою "The Book of the American Indian". В цій книжці він змалював життя Індіанів в середніх й західних американських степах в найтужі для них добу, в добу колонізаційні білими західними степами. Був це 1854 рік й роки після него, коли рушили зі сходу на захід "криті вагони" білих (хто бачив кіно-фільму "Covered Wagon"), то приблизно може уявити со-

бі картину з часів колонізації, а з ними і в них люди різних сумнівних фахів, чи то як колоністи, чи охотники (трепері), чи як урядові агенти. А салдо за колоністами йшло військо для охорони їх від Індіанів, а на ділі, щоб допомогти прогнати Індіанів з їх рідних прадідовських земель, знищити бофали, їх одиноку поживу.

Годі тут все розказати. Є цілі томи книжок списані про це, але на українській мові до цього часу нема ані одної книжочки про Індіанів, про людей, в країні яких ми живемо.

Тому звернулися ми з проханням до американського письменника Гемліна Гардена й він дозволив нам перекласти на українську мову одно з його найбільших і найкращих оповідань про Індіанів п. н. "The Silent Eaters". Він дозволив нам перекласти з застереженням, що воно буде міститися лише в "У.Р.В.", без права передруку. Одночасно цей славний письменник зацікавив Українцями й попросив інформацій як про самих Індіанців в Канаді, так і про наші видання.

Шо-ж до самого оповідання "The Silent Eaters", то сам автор дивується, що ми якраз вибрали його з між інших оповідань і каже, що це його любимий твір. Ось що він сам до нас між іншим про це пише: "The fact that you should want this particular story surprises me, I derive a certain satisfaction in it, also, for it is a favorite of mine. It was in my mind to write a kind of prose epic of the redman in the last stages of his sorrowful progress, and to have your people interested in the book is high compliment."

Оповідання це написане так, що його оповідає сам Індіанець, тому воно є досить в оригінальній формі, але тим воно цінніше. Воно є досить довге і в тягу його приходять індіанські молитви й пісні. Ми радимо нашим читачам не пропустити ані одного числа "Укр. Роб. Вістей" й віддатися з того оповідання сумну історію індіанського народу — в часі його найтужі передомової доби.

Переклад оповідання т. М. Волниць, а пісні й молитви переклав т. М. Попович. Слідить за "Укр. Роб. Вістями" починаючи з салдуочного числа.

борці посилають тепер делегати з петиціями до цих послів. Вони шукають їх по Чернівцях усюди, а послів ховаються від них де тільки можуть. Завиди посла Лукашевича, а він і не говорив їм нічого, бо сказав, що мусить йти на засідання Східного Банку, де він є акціонером, і втік від них. Це розлютило і таких несвідомих селян, чому вони рішили виступити публічно в пресі.

До газети "Рідний Край", органу цих послів, посилались жадання та прямо погрози. І редакція, а влиство др. Лев Когут, що є тепер посакою у цих запропадців, бере в оборону цих "народних заступників". "Рідний Край" з 22. ц. м. пише салдуочку: "Ми одержуємо шодня писма і запити, що є зі школою. Перед виборами наобіцяли міністер Дорі Попович і послі Лукашевич, Лисан, Смерчинський та Велігорський, що коли їх буде вибрано, то вони повернуть нам середні й народні українські школи. Вони нам присягалися в цім. Чому підчас дебат в парламенті мовчали ці послі, коли обговорювалися шкільна справа національних меншостей в Румунії. Ми залуємо їх тепер в останній раз, що є з цєю справою? Чи думають вони обдурити нас і цим разом? Очкіуємо нетерпеливо відповіді!"

На це мовчать ці зрадники і до тепер, а редактор др. Когут дає їм тільки одну раду: "Пані послі ще не втратили надії, що досягнуть дещо в шкільних справах бодай тимчасово, бо на велику шкільну реформу треба зміни закону парламентом і сенатом, а вони зійдуться аж в осени. Ми говорили з знавчими вами послами і вони висказали, що як робили і роблять що є в силі одиначи, вони написали вже писмо до міністра освіти п. Поповіча. Закінчується відповідь так, що ані п. міністер Попович, ані послі нам нічого не допоможуть, хочби і на голову ставали, бо вони є одиначі, як ми самі собі не поможемо. Тому вступає в нац.-дем. організацію і передлачує "Рідний Край".

Так наслідують тепер зрадники українського буквинського народу над своїми виборцями, пішовши в табор румунського фашиста, генерала Аверескула. Не даром назвав їх колись навіть і такий жовто-чорний п. Василько прямо "шuftами" (падлюки).

В вересні в Києві відбудеться всесоюзний геологічний з'їзд. Організаційна комісія в справі скликання з'їзду одержала повідомлення від голови Всесоюзної Академії Наук проф. Карпінського, що він візьме участь в роботі з'їзду. Аналогічні повідомлення одержано від секретаря Всесоюзної Академії проф. Версфана, що виступить з докладом на з'їзді, від академіка Бернського та видатного харківського вченого гвалюга Криштофовича, що зробить доклад про геологію околицю міста Чугуева в зв'язку зі збудованням електричної стайні харківського району.

Одержано також чимало повідомлень від закордонних вчених, а саме від вченого професора Льюзанського Інституту геології Уянова, що теж робить доклад, а також від наукових робітників польського геологічного інституту Сансевича та Марковського.

Одержано листи від багатьох студентів закордонних університетів, що повідомляють про свій приїзд на з'їзд.

На з'їзді братимуть участь найбільші українські господарські установи — Каолін-об'єднання, Донвугіль, лівдені медіаторівні організації та інші.

Одержано листи від багатьох студентів, що повідомляють про свій приїзд на з'їзд.

На з'їзді братимуть участь найбільші українські господарські установи — Каолін-об'єднання, Донвугіль, лівдені медіаторівні організації та інші.

Одержано листи від багатьох студентів, що повідомляють про свій приїзд на з'їзд.

На з'їзді братимуть участь найбільші українські господарські установи — Каолін-об'єднання, Донвугіль, лівдені медіаторівні організації та інші.

Одержано листи від багатьох студентів, що повідомляють про свій приїзд на з'їзд.

На з'їзді братимуть участь найбільші українські господарські установи — Каолін-об'єднання, Донвугіль, лівдені медіаторівні організації та інші.

Одержано листи від багатьох студентів, що повідомляють про свій приїзд на з'їзд.

На з'їзді братимуть участь найбільші українські господарські установи — Каолін-об'єднання, Донвугіль, лівдені медіаторівні організації та інші.

Одержано листи від багатьох студентів, що повідомляють про свій приїзд на з'їзд.

БУКОВИНСЬКІ ЗРАДНИКИ В СТРАХУ.

Боротьба за повернення української народної школи в Буквині привадила широку гурду. Під проводом і за агітацією У.С.Д.П., що після великого віча в Чернівцях розісла на по селах у зій справі своїх агітаторів, зібрано вже до 20,000 підписів родичів-батьків, що жадають повернення української школи. Подання, де кожний підпис мусить бути одланий 4-ма лаями (розпорядження міністерства фінансів) вислала У.С.Д.П. ще вкниці серпня до міністра освіти в Букарешті.

Ця акція розбудила українські села, хоча сотні румунських жандармів кинулись за нею з бійкою й арештами на селі, відбираючи при тім петиції з підписами та штемплями. Ця робота українських соціалістів мала наслідки і між менше свідомим селянством, що голосувало при виборках на кандидатів з нац.-дем. партії п. Лукашевича, Лисана, Смерчинського та Велігорського, котрі йшли як креатури генерала Аверескула і зістали при помочі терору вибраними до парламенту і сенату. Іх ви-

буковинські зрадники в страху.

буковинські зрадники в страху.

буковинські зрадники в страху.

буковинські зрадники в страху.